

Sagttagelse af Reglerne i bemeldte Lovⁿ, nemlig Loven af 19de Februar 1861, ikke er udelukket, at Tiendeetieren ved Synet kan forlange særlig kyndige Folk i Genhold til § 33; men selv om dette maa antages, selv om man altsaa er betrygget med Gensyn til Valget af de Personer, der skulle træffe Afgjørelsen af, om Foranstaltningen skal finde Sted eller ikke, føler jeg dog ikke ringe Betænkelighed ved at give Bestemmelsen det Omfang, som det ærede Medlem har foreslaaet. Jeg tror, at under alle Omstændigheder maa der, hvis Lovforslaget skal fremmes, gives en Begrænsning baade med Gensyn til Betingelserne og med Gensyn til Omfanget af de Forpligtelser, der paalægges. Med Gensyn til Betingelserne kunde der jo tænkes forskjellige Maader, hvorpaa Begrænsningen skulde kunne ske. Multivis kunde der være Tale om en saadan Begrænsning, at det kun skulde finde Sted paa saadanne Steder, hvor Kisterne under almindelige Omstændigheder, uden at der havde fundet særlig fugtige klimatiske Forhold Sted, maatte ned sættes i Vand. En saadan og maasse andre Begrænsninger kunde der være Tale om; men i ethvert Tilfælde tror jeg, at det ærede Medlem havde Ret, naar han antydede, at det var nødvendigt at sætte en Begrænsning med Gensyn til Omfanget af den pagjældende Tiendeeters Forpligtelse, thi i Genhold til hvad jeg nylig udhævede, vil der let kunne blive Tale om særdeles omfattende Foranstaltninger, idet det nemlig, naar Kirken ligger midt i en By og i Nærheden af beboede Huse, da maasse vil blive nødvendigt at føre Vandet meget langt bort. Hvis jeg ikke hukker feil, opgaves det i den Sag, der var Gjenstand for Domstolens Afgjørelse ifjor, og som efter Forslagsstillersens Forklaring jo nærmest har foranlediget hans Lovforslag, at Udgifterne til Drainingen endog slugte flere Aars Indtægter af Kirken, i alt Fald Mere end et Aars Indtægt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (E. C. Larsen), der som Borgmester havde denne Sag, i hvilken Magistraten var sagsøgt som Kirkeetier, vil kunne sige, om jeg hukker feil. Der vil altsaa kunne være Tale om meget betydelige Beskostninger for ved-

kommende Tiendeetier, og at der derfor vistnok bør være en Begrænsning med Gensyn til Beskostningerne — jeg skal ikke nærmere sige, i hvilken Retning eller hvorledes den skulde udtrykkes — det tror jeg er ganske klart. Jeg har nu tilladt mig at fremhæve de Betænkeligheder, jeg har haft med Gensyn til det foreliggende Lovforslag; men det er ingenlunde min Mening dermed at ville fraraade, at det skulde overgaa til 2den Behandling; tværtimod ønsker jeg, da jeg ogsaa har Sympathi med den Følelse, hvorefter det er fremgaaet, at det maa blive undergivet en Overveielse her i Thinget. — Forsaavidt nu altsaa denne Sag vil blive overgivet til Behandling i et Udvalg, vil jeg tillade mig at henstille, om ikke Udvalget ved samme Leilighed vilde tage under Overveielse en anden Forandring i Loven af 19de Februar 1861, med Gensyn til hvilken det vistnok er gaaet flere ærede Medlemmer ligesom mig, at Mange have henvendt sig til dem for at bede dem virke i den Retning, ligesom ogsaa i den senere Tid denne Sag paa flere Steder er fremkommen i Dagspressen til Behandling. Jeg sigter naturligvis, som ærede Medlemmer kunne tænke, til Spørgsmaalet om Opvarmning af Kirkerne. Dette er jo Noget, som allerede forlængst har været opstillet fra Hygieinikers Side som en Fordring. Jeg erindrer tydeligt, at allerede paa den store hygieiniske Kongres, der afholdtes i 1858 i Kjøbenhavn af Læger og andre Hygieinikere fra hele Norden, blev der vedtaget blandt Andet en Resolution om, at Kirkerne burde opvarmes. I Loven af 19de Februar 1861 er der jo ogsaa forsaavidt taget et Gensyn til dette Forhold, som der i § 5 er givet den Bestemmelse, at Kirkeetieren ikke kan modsætte sig, naar Menigheden ønsker det, at der i Kirken anbringes en Varmeindretning, men at han kan fordrø, at der derved ikke paaføres ham enten strax eller fremtidigt nogen forøget Udgift, hvorfor ogsaa den derved forhøiede Assurancepræmie bliver ham uvedkommende. Dette aabner altsaa en Mulighed for Menighederne til selv at bevirke Kirkerens Opvarmning; men hvori det nu kan stikke eller ikke, er det temmelig afgjort, at denne Bestemmelse ikke har ført til det attraaede Mål. Medens